

Historiciteit koning David bewezen

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 21 augustus 2012) (Laatste bewerking: 19 januari 2019)

Er komen steeds meer bewijzen dat er in de 10^e eeuw voor Christus een centrale bestuursmacht bestond in Israël. Zo heeft [Professor Josef Garfinkel](#) in 2007 een 3000 jaar oude ruïne ontdekt in Khirbet Qeiyafa, in de buurt van de plaats Beth Semes. Klik [hier](#) voor een video over deze vondst. De archeologen geloven dat hier ten tijde van de Eerste Tempel de Bijbelse stad Saäraïm lag. Deze stad uit de oudheid was goed versterkt, want er werd vaak strijd gevoerd met de Filistijnen. Garfinkel gelooft dat een van de gebouwen een paleis is geweest, omdat de ruimtes van de ruïne erg groot zijn. Het paleis heeft op een heuvel gestaan met een uitzicht over de hele stad. Op heldere dag is van daaruit de Middellandse zee te zien. De overblijfselen vormen volgens Garfinkel, het bewijs voor het bestaan van koning David. „Voor het eerst in de geschiedenis hebben we echte voorwerpen uit de tijd van David, die kunnen worden gerelateerd aan monumenten die in de Bijbel zijn beschreven”, zei Garfinkel in een persbericht: „Verschillende beweringen dat koning David een mythologische figuur is geweest, of gewoon een leider van een kleine stam, blijken niet te kloppen.”

Koolstofdatering van opgegraven olijfpitten heeft de periode van activiteit in Khirbet Qeiyafa gedateerd op 1020 tot 980 BC, bijna exact de tijd waarvan de Bijbel zegt dat David en Salomo actief waren in het gebied. De datering en het unieke karakter van de vondsten hebben Khirbet Qeiyafa tot een van de belangrijkste Bijbelse archeologische opgravingen gemaakt

Khirbet Qeiyafa

De burcht is omgeven door een zes meter hoge muur en heeft twee poorten één aan de westkant, en één aan de zuidkant. Onder de vondsten zijn verschillende soorten aardewerk, gereedschap van metaal en steen en vele kunst- en rituele voorwerpen. Daarnaast zijn er ook drie grote kamers aangetroffen, die gebruikt werden voor rituelen en deel uitmaakten van een groter complex. Dit was voor deze periode relatief ongebruikelijk, aangezien de meeste culturen hun rituelen uitvoerden in afzonderlijke bouwwerken. De Bijbel beschrijft dit ook in de tijd van koning David. Tevens is de

constructie typisch voor een Koninklijke levensstijl.

Daarnaast zijn er in de kamers geschriften gevonden die voorschrijven dat het verboden was om menselijke en dierlijke figuren af te beelden. Dit gebruik komt overeen met het monotheïstisch geloof van de kinderen van Israël. Dr. Eilat Mazar, de befaamde Israëlische archeologe van de Hebreeuwse universiteit in Jeruzalem, is het met Garfinkel eens: „Deze opgraving duidt op een hoog ontwikkeld, centraal staatsbestuur.” De ruïnes werden later door bedoeïnen gebruikt als omheining voor hun vee. Ze noemden deze plaats Khirbit Davoud, Davids ruïne.

Garfinkel ontdekte ook twee oude modellen van heiligdommen die heel sterk lijken op de Bijbelse beschrijving van de Tempel van Salomo in Jeruzalem.

In de [Elah vallei](#) (dal der terebinten) hebben archeologen, nabij de plaats Beth Semes, waar ooit het gevecht tussen David en Goliath plaatsvond, in 2008 een potscherf gevonden met oude Hebreeuwse lettertekens erop uit de tijd van koning David. De tekst is ontcijferd door [professor Gershon Galil](#), werkzaam bij de afdeling Bijbelse Studies aan de universiteit van

Haifa en handelt over sociale onderwerpen zoals de zwakkeren in de samenleving. Er wordt opgeroepen zulke mensen te helpen. Ook gaat het over de juiste omgang met slaven, weduwen en wezen. De boodschap van deze tekst uit de tiende eeuw v. Chr., komt bijvoorbeeld overeen met de uitspraken in Jesaja 1:17, Psalm 72:4 en Exodus 23:3.

Jesaja 1:17...leert goed te doen, tracht naar recht, houdt de geweldenaar in toom, doet recht aan de wees, verdedigt de rechtszaak der weduwe.

De onderzoekers twijfelden aanvankelijk of er al zo vroeg in de geschiedenis in het Hebreeuws werd geschreven. Professor Galil verklaarde dat de vondst van zulke lettertekens in de provincie Judea er op wijst dat er toen al zeer veel kundige schrijvers in Jeruzalem aanwezig waren. „Wij kunnen er nu met zekerheid van

uitgaan dat al in de tiende eeuw v. Chr., in de tijd van de heerschappij van koning David dus, gecompliceerde literaire teksten zeker wel bekend waren. En dus was men ook in staat om teksten vast te leggen, zoals in het Bijbelboek Richteren of Samuël.”

Beth Semes is ook de plaats waar de Israëlieten de ark opstelden na deze van de Filistijnen terug te hebben gekregen. Nadat de Filistijnen bij de slag van Afek, de Israëlieten hadden overwonnen roofden ze de ark en namen haar mee naar Asdod waar zij in de tempel van hun god Dagon werd gezet. (1 Samuël 5:1 t/m 12). Na zeven maanden van ellende begrepen de Filistijnen dat het geroofde eigendom van de Israëlieten een dodelijk gevaar voor ze betekende en besloten ze de ark aan de rechtmatige eigenaars terug te geven.

In de buurt van Beth Semes, is ook een kleine oude zegel ontdekt van een man die vecht met een leeuw. De onderzoekers uit Tel Aviv die het artefact hebben opgegraven geloven dat het samenhangt met het Bijbelse verhaal van Samson die vocht met wilde dieren en Israëls vijanden, de Filistijnen. Archeologen geloven dat de vondst uit de 12e eeuw voor Chr. stamt.

Ook andere vondsten bewijzen koning Davids bestaan

In wat genoemd wordt de “Oude Stad van David” heeft de eerder genoemde Eilat Mazar, bij opgravingen restanten van bouwwerken ontdekt uit de tijd van Koning Salomo en mogelijk ook het paleis van Koning David. [Met verschillende Bijbelboeken als gids](#); heeft Mazar naast een weg van ca 70 meter lang, ook een groot gebouw ontdekt uit de 10^e eeuw voor Christus en een toren met zicht op het Kidrondal. In een deel van de fundamenteën van het gebouw heeft men aardewerk uit de 10^e tot de 9^e eeuw voor Christus gevonden, uit de tijd van het koninkrijk van Israël. Ook is er een tablet gevonden uit de tijd van koning Salomo. Volgens onderzoekers van [Israel Antiquities Authority](#), kan de vondst meer inzicht geven in het bepalen van de omvang van Salomo’s tempel. Het kleitablet handelt over de donatie van drie sjekeel zilver voor het huis van God. Naast de opgravingen zijn er restanten van potten gevonden eveneens uit de tijd van 1000 voor Chr. Archeoloog Gabriel Barkay van de Bar-Ilan Universiteit (Ramat Gan) spreekt van een belangrijke ontdekking uit de tijd van koning David.

Dr.Eilat Mazar bij de opgravingen uit de tijd van David en Salomo

Kleitablet uit de tijd van David ontcijfert

Eveneens in de [oude stad van David](#) hebben Archeologen een oud-Hebreeuwse tekst gevonden en daarmee het bewijs dat Bethlehem onderdeel uitmaakte van de Eerste Tempel en het Koninkrijk van David. De tekst was gezonden van Bethlehem naar de koning in Jeruzalem in het zevende jaar van zijn regering. Het is niet duidelijk aan welke koning deze tekst precies is gezonden. Het is de eerste keer dat de naam Bethlehem wordt genoemd buiten de Bijbel in een inscriptie uit de periode van de Eerste Tempel waaruit blijkt dat

Bethlehem onderdeel uitmaakte van de Koninkrijk van Juda. Bethlehem wordt in de Bijbel genoemd in het boek van Ruth en ook als de plaats waar Rachel begraven ligt:

Genesis: 34:19 Zo stierf Rachel en werd begraven aan de weg naar Efrath, dat is Bethlehem.”

Ook komt de naam voor in het boek Samuël als de stad waar David werd gezalfd als koning en de locatie van zijn woonplaats.

De oud-Hebreeuwse tekst gevonden in de oude stad van David. (IAA photo door Clara Amit)

In de heuvels van Judea is een mogelijk intact paleis uit de tijd van koning David gevonden. Een pilaar en de daaraan verbonden kapiteel behoorden duidelijk tot een koninklijk bouwwerk. De Israëlische overheid wil er geen ruchtbaarheid aan geven omdat de vindplaats ligt in een gebied dat door de landrovers van Ramallah wordt geclaimd. Het opgraven van een grote en zelfs ongekend grote

archeologische site, die de oude Joodse aanwezigheid in en bestuur over dit gebied bevestigt, zou namelijk het zogeheten ‘vredeproces’ kunnen verstoren.

Zowel David als Salomo onderhielden nauwe betrekkingen met buitenlandse vorsten waaronder koning Hiram uit Libanon. De naam van deze koning komt voor in een lijst van koningen van Tyrus die Menander van Efeze (tweede eeuw voor Chr.) vermeldt en die door Flavius Josephus wordt aangehaald. Hiram is bewezen een historische figuur te zijn. De constructie van Davids paleis vond plaats met materialen afkomstig van Hiram. Hij hielp David met de bouw van zijn paleis:

1Kronieken 14:1 “Hiram, de koning van Tyrus, zond gezanten naar David met cederhout, metselaars en timmerlieden, om een paleis voor hem te bouwen.”

Daarnaast zijn de regeringsjaren van David en Salomo, onder andere met behulp van de Assyrische chronologie, vrij nauwkeurig te reconstrueren. Een andere aanwijzing voor het bestaan van koning David buiten de Bijbel om is een oude inscriptie die gevonden is in Tel Dan. Hierin staat een verwijzing te lezen naar een koning uit het “Huis van David”. Deze inscriptie bevestigt indirect dus het bestaan van de historische koning David.

Door het koningschap van David met het aansluitende koningschap van diens zoon Salomo, heeft God een profetisch beeld willen geven. Het was de uitbeelding van het toekomstige Koninkrijk der Hemelen onder leiding van Jezus Christus. David regeerde zeven jaar en zes maanden over Juda en vervolgens drieëndertig jaar over Juda en Israël samen. Het machtige tijdperk door David in gang gezet vond zijn bekroning toen Salomo het roer overnam. God had David geïnspireerd tot de bouw van de Tempel op de berg Moria en het was Salomo die omstreeks 960 voor Christus een luisterrijke Tempel liet bouwen. Naar deze heilige stad kwamen later de profeten in tijden van religieuze bloei en verval om er hun donderende aanklachten uit te spreken en gloedvolle voorspellingen over de toekomst te doen.

Koning David maakte een wijze keuze toen hij Jeruzalem verkoos. Hij beseftte dat geen enkele stad kan bestaan zonder natuurlijke waterbronnen, en in de buurt van Jeruzalem zijn twee grote waterbronnen: Gihon en Ein Rogel. Bovendien lag Jeruzalem op heuvels. De stad kon dus beter worden verdedigd dan andere steden in het land. De enige zwakke plek was de noordzijde. In de andere richtingen lagen dalen en natuurlijke hindernissen. De historicus Harel Menashe, gespecialiseerd in Bijbelse geografie, schrijft in zijn boek ‘*De biografie van het volk aan de hand van de geografie van het land*’ dat de top van een westelijke heuvel in de buurt van de Tempelberg, precies 777 meter boven de zeespiegel ligt. Het getal 777 staat volgens de numerologie van goddelijke volkomenheid en gerechtigheid. Jeruzalem lag centraal tussen alle stammen van Israël en toen het land uiteenviel in twee koninkrijken, lag Jeruzalem precies op het grensgebied tussen Juda en Israël. Jeruzalem is dus eeuwenlang neutraal gebied geweest en tot symbool geworden voor de eenheid van de hele natie. David bracht de Ark van het Verbond naar de stad. Zo werd Jeruzalem ook het geestelijke centrum voor alle stammen. Drieduizend jaar later verklaarde de eerste premier van het moderne Israël, David Ben Goerion, op 5 december 1949, dat Jeruzalem tot eeuwige hoofdstad van Israël.

De diverse vondsten uit de tijd van David, heeft zoals verwacht tot afwijzende reacties geleid onder de “Landrovers van Ramallah”. PLO-minister van toerisme en antiquiteiten noemt de vondsten ‘waardeloos en ongegrond’, zeggende dat dit soort berichten slechts zijn bedoeld om de Joodse “kolonisatie” van Jeruzalem te rechtvaardigen. Volgens hem is het Bijbels verhaal over het leven van David en Salomo en de Eerste tempel, door Joodse fantasten uit de duim gezogen. Zij wijzen iedere historische en Bijbelse connectie over Israëls recht op het land en op de stad Jeruzalem af als Joodse propaganda. Ook befaamde archeologen als D. Ussishkin en I. Finkelstein, beweerden indertijd dat het verenigd koninkrijk van David en Salomo een mythisch koninkrijk was zonder overblijfselen, en dat wat de Bijbel over dit koninkrijk vermeldt een verzinsel genoemd moet worden, een collectie van sprookjes en mythen. Koren op de molen dus van de Arabisch/ islamitische wereld en zij die met hen collaboreren als het om Israël’s recht op de stad Jeruzalem gaat. Alle tot dusver gevonden [historische bewijzen](#) van 3000 jaar Joodse aanwezigheid in Jeruzalem, worden als leugens afgedaan. Men doet er alles aan Israël’s recht op Jeruzalem te ontkennen.

Toch geven zelfs diverse sceptische onderzoekers nu toe, dat de ontdekkingen over Davids bestaan, bijzonder genoemd mogen worden.

Terug naar: [Inhoud](#)

